

- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania, zgodnie z art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonych aktów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznego środka prawnego zagwarantowanych na mocy podstawowych zasad prawa Unii, w szczególności na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku podstawy prawnej w zakresie, w jakim art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej nie może stanowić podstawy prawnej dla środka ograniczającego przyjętego wobec O.V. Klymenki.
4. Zarzut czwarty odnoszący się do istnienia błędu dotyczącego okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim O. V. Klymenko przedstawił dowody wykazujące brak wystarczającej podstawy faktycznej mogącej uzasadnić jakiegokolwiek postępowanie karne.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa podstawowego do ochrony własności, stanowiącego podstawową zasadę prawa Unii chronioną na mocy art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2018 r. – Arbuzov / Rada

(Sprawa T-284/18)

(2018/C 249/46)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Sergej Arbuzov (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim dotyczy ona Sergeja Arbuzova;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Sergeja Arbuzova.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarżący uzasadnia swoją skargę między innymi tym, że Rada Unii Europejskiej nie działała przy przyjmowaniu decyzji (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. z wymaganą starannością, gdyż przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę twierdzeń skarżącego ani przedstawionych przez niego dowodów, które świadczą na jego korzyść, a opierała się co do zasady na zwięzłym streszczeniu sporządzonym przez prokuraturę generalną Ukrainy i nie zażądała informacji uzupełniających o przebiegu dochodzenia na Ukrainie. @@

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przysługującego skarżącemu prawa własności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że ograniczenia, które zostały na niego nałożone, są nieproporcjonalne i zbędne oraz naruszają gwarancje prawnomiędzynarodowej ochrony przysługującego mu prawa własności.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2018 r. – Pšonka / Rada

(Sprawa T-285/18)

(2018/C 249/47)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Pavlovič Pšonka (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarżący uzasadnia swoją skargę między innymi tym, że Rada Unii Europejskiej nie działała przy przyjmowaniu decyzji (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. z wymaganą starannością, gdyż przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę twierdzeń skarżącego ani przedstawionych przez niego dowodów, które świadczą na jego korzyść, a opierała się co do zasady na zwięzłym streszczeniu sporządzonym przez prokuraturę generalną Ukrainy i nie zażądała informacji uzupełniających o przebiegu dochodzenia na Ukrainie.